

Στο τέλος της τραγωδίας του, «Ικέτιδες», ο Ευριπίδης φέρνει επί σκηνής τη θεά Αθηνά που δίνει συμβουλές στον Θησέα κι έπειτα απευθύνεται στα παιδιά των Επτά και τους λέει (στίχοι 1213 – 1226, σε μετάφραση Αθ. Παπαχαρίση):

«Τώρα μιλώ στα παιδιά των Αργείων. Θα κουρσέψετε την πόλη του Ισμηνού (την Θήβα), σα φθάσετε σε ηλικία παλικαριού, και θα πάρετε εκδίκηση για το αίμα των γονιών σας* κι εσύ, Αιγιαλέα (γιος του Αδραστου), νιος ακόμα, στη θέση του πατέρα σου θα γίνεις στρατηγός και από την Αιτωλία θα ρθει του Τυδέα ο γιος, που Διομήδη τον έλεγε ο κύρης του. Μόλις βγάλετε το πρώτο χνούδι στο πηγούνι σας, ευθύς να οδηγήσετε στρατό των Δαναών (των Αργείων) στο εφτάπυλο κάστρο των Καδμείων (των Θηβαίων). Μεστωμένα πια λιονταρόπουλα από γονιούς λιοντάρια, πικροί θα πάτε προς αυτούς και θα κουρσέψετε την πόλη τους. Αλλιώςτικα δε γίνεται. Επίγονοι θα λέγεστε στην Ελλάδα και θα δώσετε αφορμή να ταιριάζουν για σας τραγούδια οι μελλούμενες γενιές* τέτοιος θα είναι ο στρατός που με τη βοήθεια των θεών θα οδηγήσετε».

Η πτώση της Θήβας είχε προαποφασιστεί από τους θεούς! Ως τότε όμως, πολλά έμελλε να συμβούν στο τρίγωνο «Αργος – Θήβα – Καλυδώνα».

Ανατροπή στην Καλυδώνα

Παρ' όλο το μίσος που χώριζε τους πατεράδες τους, ο Αλκμέωνας (γιος του Αμφιάραου) και ο Διομήδης (γιος του Τυδέα) είχαν αναπτύξει στενή φιλία. Ζούσαν στο Αργος, όταν έφτασαν τα άσχημα νέα από την Καλυδώνα: Ο γέρο Οινέας, παππούς του Διομήδη (πατέρα του Τυδέα) και βασιλιάς εκεί, είχε ανατραπεί. Τα ανίψια του, οι γιοι του αδελφού του, Άγριου, βρίσκοντας ευκαιρία που πια ο Τυδέας είχε σκοτωθεί στα τείχη της Θήβας, οργάνωσαν πραξικόπημα, τον συνέλαβαν, τον βασάνισαν και τον έριξαν στην φυλακή. Στον

θρόνο ανέβασαν τον δικό τους πατέρα. Ο Ανδραίμονας, γαμπρός του γέρο βασιλιά, δεν μπόρεσε να κάνει τίποτα.

Αν και νεαρός, ο Διομήδης αποφάσισε να πάει στην πατρίδα του πατέρα του και να εκδικηθεί. Ο Αλκμέωνας έσπευσε να τον συντροφεύσει. Οι δυο νέοι μπήκαν κρυφά στην Καλυδώνια και αιφνιδίασαν τους σφετεριστές. Οι τέσσερις από τους έξι γιους του Άγριου (οι Πρόθοος, Κελεύτορας, Λυκωπέας και Μελάνιππος) σκοτώθηκαν επί τόπου. Οι άλλοι δυο (Ογχηστός και Θερσίτης) πρόλαβαν και το έσκασαν. Κατέφυγαν στην Πελοπόννησο. Ο Άγριος έχασε τον θρόνο. Όμως, ο νόμιμος βασιλιάς, ο Οινέας, ήταν πολύ γέρος. Ο Διομήδης και ο Αλκμέωνας έδωσαν τον θρόνο στον Ανδραίμονα, σύζυγο της Γόργης, κόρης του Οινέα, τον οποίο πήραν μαζί τους. Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, και ο Ανδραίμονας είχε πια γεράσει. Ο θρόνος πέρασε στον γιο του, Θόα.

Επιστρέφοντας στα σπίτια τους, ο Διομήδης και ο Αλκμέωνας, έχοντας μαζί τους τον Οινέα, πέρασαν από την Αρκαδία. Εκεί, στο σημείο που ονομαζόταν «Τηλέφου Εστία», ο Ογχηστός και ο Θερσίτης, τα δυο αδέρφια που γλίτωσαν την εκδίκηση του Διομήδη, είχαν στήσει ενέδρα. Έπεσαν ξαφνικά στους αμέριμνους ταξιδιώτες και πρόλαβαν να σκοτώσουν τον γέρο Οινέα. Περίλυπος ο Διομήδης πήρε το σώμα του παππού του και το μετέφερε στο Άργος. Τον έθαψε στο σημείο όπου, κατά τον Απολλόδωρο (I 79), από το όνομά του, κτίστηκε η πόλη Οινόη.

(τελευταία επεξεργασία, 12 Δεκεμβρίου 2021)7